

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudkyní JUDr. Vladimírou Kikerlovou v hlavním líčení konaném dne 20. 11. 2018

takto:

Obžalovaný

O. B., narozený XXX v XXX, invalidní důchodce, trvale bytem XXX,

je vinen, že

dne 26. 9. 2017 kolem 17.15 hodin v XXX, okr. XXX, pod vlivem alkoholu, nejprve v prostoru mezi XXX a XXX, kde seděl společně s L. V. na lavičce a společně popíjeli alkohol, tuto začal zprvu přes oblečení osahávat na prsou a přirození, a na prsou ji osahával i pod oblečením, což poškozená odmítla odstrčením jeho ruky, ale obžalovaný stejným způsobem pokračoval, po opětovném odstrčení jeho ruky ve svém jednání zase pokračoval, na což poškozená reagovala tak, že obžalovaného udeřila otevřenou dlaní do obličeje, a obžalovaný v úmyslu pokračovat v osahávání poškozenou opakovaně udeřil otevřenou dlaní do tváře, hlavy, následně se společně přetahovali, poté se oba postavili a přetahovali se ve stoje, následně obžalovaný povalil poškozenou na lavičku, kde ji silou držel hlavu mezi kolena, a když se poškozené po chvíli podařilo z jeho sevření vymanit a z místa odcházela směrem do centra, tak jí bránil v odchodu taháním za bundu, za oblečení ji tahal po celou cestu do centra města, u prodejny XXX poškozenou uchopil za vlasy a stejně si počíнал v průběhu chůze až k pódiu na XXX, kde poškozenou znovu uchopil a cloumal s ní, až poškozená upadla na zem a udeřila se do hlavy, v důsledku čehož jí začala téct krev, a poškozenou následně sledoval až k budově pošty na ul. XXX, kde ji před vchodem znovu tahal za oblečení a smýkal s ní, přičemž v průběhu konfliktu poškozené vytrhl chumáč vlasů a způsobil jí tržné poranění levého obočí s nutností chirurgického ošetření,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

tedy

jednak

jiného násilím nutil k pohlavnímu styku,

jednak

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že fyzicky napadal jiného,

čímž spáchal

jednak

přečin znásilnění dle § 185 odstavce 1) trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví dle § 358 odstavce 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odstavce 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavce 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu** odnětí svobody **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 56 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 99 odstavce 2 písmeno a), odstavce 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá ochranné psychiatricko-sexuologické léčení v ambulantní formě.**

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný O. B. jednal způsobem podrobně popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takový skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavce 6 trestního řádu, a to jednak výsledkem samotného obžalovaného, jednak výsledkem svědkyně L. V., čtením listinných materiálů, zejména protokolem o prohlídce těla, protokolem o vydání věci, lékařskými zprávami.
2. Obžalovaný O. B. se k trestné činnosti doznal, neboť u hlavního líčení uvedl, že to, co četla paní státní zástupkyně, je pravdou. Poté popsal způsob jednání, kdy společně se svědkyní V. šel navštívit přítele do nemocnice, po odchodu z nemocnice šli s jeho přítelkyní k ní domů, ale ona chtěla jít někam jinam, tak do ní nechtěně strčil, a to tak, že spadla a rozbila si obličej; toto se však stalo nedopatřením. Je však pravdou, že ji osahával na prsou, kdy ona se bránila a tak ji nechal být. Není však pravdou to, že by ji udeřil dlaní do obličeje, a že by ji položil na lavičku. Na lavičce seděli asi půl hodiny, bavili se a poté šli k ní domů, kam však nedošli, neboť ona zavolala policii a nechala jej odvézt. Vzhledem k výpovědi obžalovaného však došlo k určité nesrovnalosti, proto byla čtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kde se obžalovaný vyjádřil tak, že poškozenou na holém těle osahával, avšak jenom na prsou, do rozkroku jí šahal také, ale jen přes kalhoty.
3. Trestná činnost obžalovaného však byla prokázána výpovědí svědkyně L. V., která u hlavního líčení uvedla, že večer před incidentem spal obžalovaný u ní doma, k ničemu však nedošlo. Následujícího dne se potkali při návštěvě jejího přítele v nemocnici. Po odchodu z nemocnice

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

seděla s obžalovaným na lavičce, kolem sedmnácté hodiny si zakoupili červené víno a šli si sednout ke XXX, kde víno popíjeli. Poté ji obžalovaný objal kolem ramen, což jí nevadilo, avšak poté ji začal osahat na prsou a v rozkroku, proto mu řekla, ať toho nechá, že jí to není příjemné. Poté ji však začal osahávat po nahém těle, zajel jí pod halenku, opětovně mu řekla, ať toho nechá, avšak on toho nenechal. Dala mu facku, avšak on se na ni vrhnul, chtěl ji zbít, proto jej chtěla kopnout do rozkroku, ale on ji pevně sevřel do náruče, kdy se nemohla vysmeknout. Poté křičela, ať ji pustí, kdy nakonec ji pustil, a proto šla směrem k XXX na náměstí, kdy obžalovaný šel neustále za ní, křičel na ní nadávky, když došli k podiu, tak ji povalil na zem, nadával jí, křičel na ni, tekla jí krev. Poté přišla k restauraci XXX, kde chtěla přivolat policii, avšak tam se na ni dívali divně, asi jí nevěřili, tak šla na poštu, kdy u pošty se opětovně s obžalovaným přetahovala o tašku, utrhl jí ucho u tašky, nechťel ji na poštu pustit, nakonec se mu vysmekla a u přepážky požádala paní, aby jí zavolala policii, že ji obtěžuje muž, což se i stalo a policie přijela.

4. Tato výpověď svědkyně je shodná i s protokolem z místa páchané trestné činnosti a s fotodokumentací. Zranění poškozené, která tato uváděla, je rovněž zachyceno na fotodokumentaci. Popis události, tak jak ji popsala poškozená L. V., byl popsán i v rámci prověrky na místě samém. Výpověď svědkyně tedy soud považuje za věrohodnou.
5. Ze čtené výpovědi svědka M. O. bylo pouze zjištěno, že to byl druh poškozené V., nicméně události týkající se jeho přítelkyně zjistil až z výpovědi L. V., přičemž tato mu je popsala shodně, tak jak ve výpovědi, kterou učinila před soudem.
6. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný je omezen ve svéprávnosti, byl vyšetřen jeho duševní stav, přičemž ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a sexuologie bylo zjištěno, že obžalovaný trpí vrozenou duševní poruchou trvalého charakteru, tzv. lehkou mentální retardací a dále psychosexuálním infantilismem. Těmito stavy trpěl obžalovaný i v době páchaní trestné činnosti, navíc se u něj projevovala prostá opilost lehčího až středního stupně. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly sníženy, rozpoznávací lehčím a nepodstatným způsobem, ale ovládací schopnosti byly sníženy podstatným a rozhodným způsobem. Pobyt obžalovaného na svobodě by mohl být nebezpečný ve smyslu opakované trestné činnosti, proto bylo i znalcem navrženo ochranné psychiatricko-sexuologické léčení v ambulantní formě. U obžalovaného nebyla zjištěna agresivita, avšak v případě jeho resocializace je tato snížena pro intelektovou nedostačivost u obžalovaného. Rovněž schopnost vnímání a zapamatování si prožitého je vzhledem k intelektové výbavě snížena. Stav obžalovaného k ženám je deklarován jako konvenční, obvyklý. K poškozené L. V. se vymezoval jako kamarád, viděno jeho optikou jí koupil pití, mohl také žádat protislužbu, ke které byla zpočátku svolná, mohlo také dojít k vyvolání vzpomínky na svléknutí se poškozené před časem a chybné vyhodnocení tohoto zážitku. Obžalovaný, dle znalce, je schopen chápat smysl trestního řízení.
7. Po zhodnocení všech důkazů soud jednání obžalovaného kvalifikoval jednak jako přečin znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku v souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť bylo zjištěno, že v odpoledních hodinách v městě XXX, tedy na místě veřejnosti přístupném L. V. osahával, nejprve přes oblečení, poté i pod oblečením na prsou a na přirození, což je nutno kvalifikovat jako pohlavní styk, přičemž vůči L. V. se dopustil jednání, když tato ho odstrkovala a žádala ho, aby svého jednání zanechal, v úmyslu uspokojit své sexuální nutkání, poškozenou opakovaně udeřil, tahal ji za vlasy, cloumal s ní a shodil ji na zem. Je tedy nepochybné, že obžalovaný se svého jednání dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.
8. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, a to zájem každé osoby na určení svého zájmu a rovněž zájem společnosti před protiprávními útoky, které by se dotýkaly všech osob.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

9. V případě obžalovaného O. B. bude účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku dosaženo uložením úhrnného trestu odnětí svobody, a to v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s ostrahou, neboť soud přihlédl k předcházejícím odsouzením jako k přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písmeno p) trestního zákoníku. Takto hodnotil rozhodnutí Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 11. 2016 pod sp. zn. 66 T 83/2016 pro skutek kvalifikovaný dle § 211 odstavec 1 a 4 trestního zákoníku, kdy mu byl uložen výchovný trest se zkušební dobou do 30. 9. 2018. Trestné činnosti se tedy obžalovaný dopustil ve výkonu trestu podmíněně odloženého. Rovněž rozhodnutím Okresního soudu v Bruntále ze dne 7. 9. 2017 pod sp. zn. 4 T 62/2017 byl obžalovanému za spáchání zločinu vydírání dle § 175 odstavec 1 a 2 písmeno c) trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří let za současného vyslovení dohledu. V daném případě se trestné činnosti dopustil v době výkonu tohoto trestu podmíněně odloženého. Vzhledem k onemocnění obžalovaného byl tomuto uložen úhrnný trest při dolní hranici zákonné trestní sazby v trvání jednoho roku, avšak jako trest nepodmíněný se zařazením do věznice s ostrahou. Vzhledem k vyjádření znalce z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a sexuologie bylo na toto doporučení uloženo i ochranné léčení psychiatricko-sexuologické, a to v ambulanci formě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v prospěch obžalovaného.

Bruntál 20. listopadu 2018

JUDr. Vladimíra Kikerlová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.